

Fremsties en gang i døgnet.

La den som ønsker å fremsi denne bønn reise seg og vende seg mot Gud, og mens han står, la ham vende blikket mot høyre og mot venstre som i påvente av nåden fra sin Herre, den mest barmhjertige, den medlidende. La ham derpå si:

Odu som er alle navns Herre og himmelens skaper! Jeg bønnfaller deg ved dem som er morgendemringene av ditt usynlige vesen, det mest opphøyede, det overmåte herlige, om å gjøre min bønn til en ild som skal fortære de slor som har lukket meg ute fra din skjønnhet, og til et lys som skal lede meg til ditt nærværs osea.

La ham så heve hendene i ydmyk bønn overfor Gud -velsignet og opphøyet være han -og si:

O du verdens attrå og alle folkeslags elskede! Du ser at jeg vender meg mot deg, og at jeg er befridd fra all tilknytning til noen annen enn deg, og at jeg klynger meg til ditt bånd, som ved sin bevegelse har satt alt det skapte i bevegelse. Jeg er din tjener, o min Herre, og sønn av din tjener. Se, jeg står rede til å gjøre din vilje og oppfylle ditt ønske, og jeg ønsker intet annet enn ditt velbehag. Jeg bønnfaller deg ved din barmhjertighets osea og din nådes sol om å

gjøre med din tjener etter din vilje og ditt behag. Ved din makt, som er høyt hevet over all omtale og lovprisning! Hva som enn er åpenbart av deg er mitt hjertes attrå og min sjels kjærlighet. O Gud, min Gud! Se ikke på mine forhåpninger og mine gjerninger, nei, se heller på din vilje som har omsluttet himmelen og jorden. Ved ditt Største Navn, o du alle folkeslags Herre! Jeg har ønsket bare det som du ønsket og elsker bare det som du elsker.

La ham deretter knele, og mens han bøyer pannen mot jorden, si:

Opphøyet er du over å kunne beskrives av noen uten deg selv, og over å kunne fattes av noe annet enn deg.

La ham så stå og si:

Gjør min bønn, o min Herre, til en kilde av levende vann hvorved jeg kan leve så lenge som ditt herredømme varer og kan tale om deg i enhver verden av dine verdener.

La ham igjen løfte hendene i ydmyk bønn og si:

O du, som hjerter og sjeler har smeltet i adskillelse fra, og ved hvis kjærlighets ild hele verden er blitt satt i brann! Jeg bønnfaller deg ved ditt navn, ved hvilket du har underlagt deg hele skapningen, om

ikke å holde borte fra meg det som er hos deg, o du som hersker over alle mennesker! Du ser, o min Herre, denne fremmede haste mot sitt uendelig opphøyede hjem under din majestets tronhimmel og innenfor din nådes enemerker, og denne overtredersøke din tilgivelses osea, og dette ringe vesen søke din herlighets kongesete, og denne fattige skapning søke din rikdoms morgenglans. Hos deg ligger myndigheten til å befale hva du enn vil. Jeg vitner om at du skal lovsynges i all din gjerning, og adlydes i dine påbud, og forbli fri og uhemmet i din befaling.

La ham derpå løfte hendene og tre ganger gjenta det Største Navn (). La ham så, med hendene hvilende på knærne, bøye seg for Gud -velsignet og opphøyet være han -og si:*

Du ser, o min Gud, hvordan min ånd er blitt oppildnet i mitt legeme og mine lemmer, av lengsel etter å tilbe deg og av trang til å minnes deg og opphøye deg; hvordan den bevitner det som din befalings Tunge har vitnet om i din ytrings rike og din kunnskaps himmel. Jeg elsker, i denne tilstand, o min Herre, å bønnfalle deg om alt det som er hos deg, slik at jeg kan tilkjenne min fattigdom og forherlige din gavmildhet og din rikdom, og kan erklære min maktesløshet og åpenbare din makt og din velde.

La ham så stå og løfte hendene to ganger i ydmyk bønn, og si:

Der er ingen annen Gud enn deg, den allmechtige, den overmåte gavmilde. Der er ingen annen Gud enn deg, forordneren, både i begynnelsen og i slutningen. O Gud, min Gud! Din tilgivelse har gitt meg mot, og din barmhjertighet har styrket meg, og din kallen har vekket meg, og din nåde har oppreist meg og ledet meg til deg. Hvem er vel jeg, at jeg ellers skulle våge å stå ved porten til din nærhets stad eller vende mitt ansikt mot de lys som skinner fra din viljes himmel? Du ser, o min Herre, denne usle skapning banke på din nådes dør, og denne flyktige sjel søke det evige livs elv fra din gavmildhets hender. Deg tilkommer det å herske til alle tider, o du som er alle navns Herre, og meg tilkommer det å bøye meg for og villig underkaste meg din vilje, o himmelens skaper!

La ham så løfte hendene tre ganger, og si:

Større er Gud enn enhver som er stor!

La ham så knele, og mens han bøyer pannen mot jorden, si:

For høyt hevet er du til at lovprisningen fra dem som er deg nær kan stige opp til din nærhets himmel, eller til at hjertenes fugler hos dem som er

deg hengivne kan nå frem til din inngangs portal. Jeg bevitner at du er helliggjort over alle egenskaper og hellig over alle navn. Ingen annen Gud er der enn deg, den mest opphøyede, den overmåte herlige.

La ham så sette seg og si:

Jeg vitner om det som alle skapte ting har vitnet om, og hærskaene i det høye, og beboerne av det aller høyeste paradís, og hinsides dem, storhetens Tunge selv, fra den overmåte herlige horisont, at du er Gud, at der ingen annen Gud er enn deg og at han som er blitt åpenbart er det skjulte mysterium, det høyt skattede symbol, ved hvem bokstavene i ordet "bli" er føyet sammen. Jeg bevitner at det er han hvis navn er nedtegnet av den høyestes Penn, og som er nevnt i Bøkene fra Gud, Herren over Tronen i det høye og over jorden her nede.

La ham så stå oppreist og si:

O Herre over alt som er og besitter av alle synlige og usynlige ting! Du fornemmer mine tårer og mine sukk og hører at jeg stønner og jamrer og at mitt hjerte vander seg. Ved din makt! Mine overtredelser har hindret meg fra å nærme meg deg, og mine synder har holdt meg fjernt fra din hellighets kongesete. Din kjærlighet, o min Herre, har beriket

meg, og adskillelsen fra deg har tilintetgjort meg, og fjernheten fra deg har fortært meg. Jeg bønnfaller deg ved dine fottrinn i denne ørken og ved ordene "her er jeg, her er jeg," som dine utvalgte har uttalt i denne uendelighet, og ved din åpenbarings bris og de milde vinder fra din manifestasjons demring, om å forordne at jeg får skue din skjønnhet og overholde hva som enn står i din Bok.

La ham så gjenta det Største Navn tre ganger, bøye seg med hendene hvilende på knærne, og si:

Lovet være du, o min Gud, for at du har hjulpet meg til å ihukomme deg og prise deg, og har gjort kjent for meg ham som er dine tegns morgengry, og fått meg til å bøye kne for ditt herredømme og ydmyke meg for din guddommelighet og til å anerkjenne det som er uttalt av din storhets Tunge.

La ham derpå reise seg og si:

O Gud, min Gud! Min rygg er bøyd ved byrden av mine synder, og min likegyldighet har tilintetgjort meg. Hver gang jeg tenker over mine onde gjerninger og din velvilje, smelter hjertet i meg, og blodet syder i mine årer. Ved din Skjønnhet, o du verdens attrå! Jeg blues ved å løfte mitt ansikt mot deg, og mine lengtende hender skammer seg for å strekke seg frem mot din gavmildhets himmel. Du

ser, o min Gud, hvordan mine tårer hindrer meg fra å minnes deg og prise dine dyder, o du, Herren over Tronen i det høye og over jorden her nede! Jeg bønnfaller deg ved ditt kongedømmes tegn og ditt rikes mysterier om å gjøre med dine elskede som det anstår seg din gavmildhet, o Herre over alt som er til, og slik det er din nåde verdig, o Konge over det som er sett og det som er usett!

La ham deretter gjenta det Største Navn tre ganger, knele med pannen mot jorden, og si:

Lovet være du, o vår Gud, for at du har sendt ned til oss det som drar oss nærmere deg, og tilgodeser oss med enhver god ting som er sendt ned av deg i dine Bøker og dine skrifter. Beskytt oss, bønnfaller vi deg, o min Herre, mot skarene av tomme forestillinger og fåfengte innbilninger. Du er i sannhet den mektige, den allvitende.

La ham derpå løfte hodet, sette seg, og si:

Jeg vitner, o min Gud, om det som dine utvalgte har vitnet om, og erkjenner det som beboerne av det aller høyeste paradís og de som har kretset rundt din mektige Trone, har erkjent. Jordens og himmelens riker er dine, o Herre over alle verdener!

—Bahá'u'lláh

* Alláh-u-Abhá